

STABILOPODUL – PE URMELE UNEI ISTORII (I)

BOGDAN BORESCHIEVICI,
CRISTINA MARIA BARARU,
ALEXANDRA NICULAE,
MIRCEA ALDOIU,
OFICIUL DE STAT PENTRU INVENȚII ȘI MĂRCI (OSIM) DIN ROMÂNIA

ÎNTR-UN ARTICOL RECENT VORBEAM DESPRE IMPACTUL INFORMATICII ASUPRA DOMENIULUI PROTECȚIEI PROPRIETĂȚII INDUSTRIALE ȘI A BENEFICIILOR CU TOTUL DEOSEBITE PE CARE ACEASTA LE-A ADUS UTILIZATORULUI FINAL.

La scurt timp, am găsit pe facebook un articol despre viața și lucrările inginerului Mircea Ulubeanu, postat de dl ing. Gabriel Brojboiu¹.

Poate nu m-aș fi oprit prea atent asupra lui, dacă nu era vorba despre *stabilopod*. Pe vremea studenției, ba și în cei zece ani de activitate în cadrul actualei UTCB (Universitatea Tehnică de Construcții din București), circula o istorioară despre stabilopod: un tânăr asistent, trecând prin sala de mese, a văzut cum un student, jucându-se cu pâinea, realiza o construcție cu patru picioare, construcție care stătea stabil indiferent de poziția în care o așezai. Tânărul asistent a înțeles repede că avea în față o soluție tehnică de excepție și a brevetat-o. Gloria ulterioară l-a dus spre vârful ierarhiei universitare.

Întrebam invariabil, ori de câte ori auzeam istorioara, cine sunt personajele și ce s-a întâmplat apoi cu ele. Sigur era un lucru: nimeni nu știa cine a fost asistentul și nici cine a fost studentul.

Titlul articolului mi-a atras aducerea aminte și am decis să citesc. Din păcate, articolul nu conținea nicio referință bibliografică serioasă.

Dar am găsit o mențiune utilă: "Invenția a fost brevetată în 1965 în România, apoi în Anglia, Germania, Franța, India, Italia, Japonia"².

Și aici – legătura cu articolul anterior: există o bază de date cu un conținut imens – *espacenet*. Și mai știam că brevetele franceze, englezești, germane etc. se regăsesc în această bază începând cu 1920.

Dezamăgirea a fost parțială: am găsit brevetul FR1.465.732, înregistrat în Franța la 5 decembrie 1966³.

¹ Adevarul.ro 29 Mar 2013 22:38:15 Povestea inginerului Mircea Ulubeanu, specialistul român care a inventat stabilopozii. Autor: Sinziana Ionescu.

² Vezi Nota 1.

³ Numele țării a fost schimbat în Republica Socialistă România în 1965.

Figura 1.

Mai mult, brevetul francez face referire la cererea inițială, cu numărul 49838, depusă în România (deci, la OSIM) la 17 decembrie 1964. Și tot textul brevetului francez mai spune că cererea a fost depusă în Franța, la Paris, la 8 decembrie 1965, la ora 16 și 17 minute, respectându-se deci cele 18 luni de prioritate.

Colectivul de autori este același cu cel din cererea de brevet din România: Mircea Ulubeanu, Lates Ernest Mircea, Mihaela Andrei, Gheorghe Dragotă, Nicolae Călin, Ion-Traian Panaitescu, Mihail Negreanu și Ilie Păun.

Titlul invenției este: **“Élément préfabriqué en béton pour la protection du rivage contre l'action destructive des vagues.”**

În figura 1 și 2 din brevet (vezi figura 2 din acest articol) stabilopodul este reprezentat cu talpa triunghiulară. Din păcate nu este citată nicio sursă documentară și, cum Serviciul de Proprietate Industrială din Franța nu făcea examinare de fond, nu se regăsesc nici alte informații ce ne-ar putea duce spre alte brevete anterioare stabilopodului românesc.

Figura 2.

Mai aflăm că cererea a fost depusă de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor prin D. Malemont, J Couvrat-Desvergnès & R. Chauchard.

Părea un drum închis. Ne-am întors spre baza de date *RoPatentSearch* și am descoperit brevetul inițial: Brevet 44162. Cererea avea numărul de dosar

48938 din 17 decembrie 1964. În colectivul de autori, Mihaela Andrei figura înaintea lui Lates Ernest Mircea. Cererea este admisă (la înregistrare ca brevet) la data de 12.04.1966, cu câteva luni înainte de înregistrarea brevetului în Franța. Pe descriere mai figurează indicația: 16.05.1966 (bănuim că este data

de publicare în Revista de Metrologie).

Titlul brevetului este: „**Bloc de beton pentru apărarea construcțiilor expuse valurilor.**”

Reținem că pe brevetul francez figurează: Republique Francaise, Ministère de Industrie, Service de la Propriete Industrielle – precursorul actualului INPI (L'Institut national de la propriété industrielle).

Pe brevetul românesc figurează: Republica Po-

pulară România, Direcția Generală pentru Metrologie, Standarde și Invenții, Oficiul de Stat pentru Invenții – viitorul OSIM.

Pentru brevetul francez titularul va fi: Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din România, iar pentru brevetul românesc: Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, o mână grijulie corectând ulterior, Aeriene, Navale și Auto (figura 3).

Figura 3.

Nr.crt..... 13

44160

REPUBLICA
POPULARA
ROMANIA

DESCRIEREA INVENTIEI

STEMA

DIRECTIA
GENERALA
PENTRU METRO-
LOGIE, STANDARDE
SI INVENTII

Oficiul de stat
pentru invenții

Acordat brevet de
inventie, titularului:
Ministerul Transportu-
rilor Auto, Navale și
Aeriene, Naval

Perfecționare la invenția nr..... Cl: 84 a, 3⁹⁴

Inregistrat: 17.XII.1964 (dos.48938) CIB: E 02 b

Prioritate: CZU: 627,41

Publicat în buletin nr.

Publicat: *Adunarea 12.04.1966*

Acordat certificat de
autor, autorilor:
Ing. Mircea Ulubeanu,
Ing. Mihaela Andrei,
Ing. Ernest-Mircea Lates
Gheorghe Dragotă, Nicolae
Gălin, Ion Traian Panaitescu,
Mihail Negreanu, Ilie Păun

16.5.66

Bloc de beton pentru apărarea construcțiilor
expuse valurilor.

Ce ar mai fi de reținut este faptul că nici brevetul românesc și nici cel francez nu au capitol de Revendicări.

Tot în *espacenet* am găsit documentul de brevet DE1268553, avându-l ca inventator pe Mircea Ulubeanu etc.

Figura 4.

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

DEUTSCHES PATENTAMT

AUSLEGESCHRIFT

1 268 553

Int. Cl.: E 02 b

Deutsche Kl.: 84 a - 3/06

Nummer: 1 268 553

Aktenzeichen: P 12 68 553.9-25

Anmeldetag: 8. Dezember 1965

Auslegungstag: 16. Mai 1968

I

Betonformstein zum Schutz von Uferanlagen

Anmelder:
Ministerul Transporturilor si Telecomunicațiilor,
Bukarest

Vertreter:
Dr. E. Sturm, Patentanwalt,
8000 München 23, Leopoldstr. 20

Als Erfinder benannt:
Ulubeanu Mircea,
Lates Ernest-Mircea,
Andrei Mihaela,
Dragota Gheorghe,
Calin Nicolae,
Panaitescu Ion-Traian,
Negreanu Mihail,
Paun Ilie, Bukarest

Beanspruchte Priorität:
Rumänien vom 17. Dezember 1964 (48 938) --

Die Erfindung betrifft einen Betonformstein zum Schutz von Uferanlagen in Form eines vierfüßigen, sternförmigen, räumlich symmetrischen Körpers, dessen Mittelpunkt im Schwerpunkt des ihn umschreibenden, gleichseitigen Tetraeders liegt.

Solche Formsteine haben zwar den Vorteil, daß sie ohne Rücksicht auf die Lage der zu schützenden Uferfläche bzw. Böschung stabil sind. Sie haben aber den Nachteil, daß sie wegen der glatten Form ihrer Fläche sich nicht gegenseitig verhaken können, wodurch das Zusammenwirken benachbarter Formsteine stark beeinträchtigt wird.

Es sind zwar bereits Formsteine zum Schutz von Uferanlagen bekannt, die sich gegenseitig verhaken können. Diese bestehen aus drei oder vier zueinander parallelen Zylindern, die durch horizontale Barren in halber Höhe miteinander verbunden sind, welche Barren sich in der Mitte schneiden. Diese Formsteine haben jedoch wiederum den Nachteil, daß sie nach vorheriger Einsebnung der zu schützenden Fläche zweckmäßig gegeneinander ausgerichtet montiert werden müssen. Sie sind nämlich in ihrer Wirksamkeit nicht unabhängig von ihrer Lage gegenüber einander und gegenüber der zu schützenden Fläche. Bekannt sind auch Formsteine mit gekrümmten Armen, welche sich verhaken.

Diesem Stand der Technik gegenüber liegt der Erfindung die Aufgabe zuzrunde, einen Betonform-

Cererea a fost depusă la 8 decembrie 1965 de către Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, cu sediul în București, și a fost publicată, după examinare, la 16 mai 1968.

Este invocată prioritatea conferită de brevetul 48938 din 17 decembrie 1964.

Colectivul de autori este neschimbat. Consilier dr. E. Sturm (vezi figura 4).

Găsim două revendicări și **literatură citată de examinatorul german:**

1. Deutsche Auslegeschrift Nr. 1096291;
2. Österreichische Patentschrift Nr. 237539;
3. USA.-Patentschriften Nr. 2 909 037 respectiv 3 091 087.

Continuând căutarea în *RoPatentSearch*, am mai identificat un brevet, avându-l ca autor pe ing. Mircea Ulubeanu: brevet nr. 56171 (vezi fig. 5).

Figura 5.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU ȘTIINȚĂ ȘI TEHNOLOGIE

OFICIUL DE STAT PENTRU INVENȚII ȘI MARCI

COLECȚIA - RU
Nr. inv. 160/71
Nr. curent: 7387

DESCRIEREA INVENȚIEI 56171

④ Complementară la invenția nr.: 44 162

④ Dosar nr.: 60 217

④ Data înregistrării: 11.06.1969

④ Prioritate convențională:

④ Data:

④ Tara:

④ Certificat nr.:

④ Data publicării: 19.10.1976

④ Int. Cl. 2: 7 02 B 3/06

④ Cl.: 84 a, 3/06

④ Solicitant:
ing. Ernest-Mircea Lateș,
ing. Mircea Ulubeanu,
București

④ Inventator:
ing. Ernest-Mircea Lateș,
ing. Mircea Ulubeanu,

④ Titular:
Întreprinderea de
construcții hidro-
tehnice, Constanța

④ Bloc din beton pentru apărarea construcțiilor
expuse valurilor

BIBLIOTECA

Remarcăm faptul că respectiva invenție este **COMPLEMENTARĂ** la invenția 44182 (vezi mai sus).

Data înregistrării este 11.06.1969, iar data publicării brevetului – 19.10.1976!!! – adică cu cca 7 ani mai târziu. O altă schimbare este cea referitoare la colectivul de autori: din colectivul inițial rămân ing. Ernest Mircea Lateș și ing. Mircea Ulubeanu. Același colectiv este indicat și la Solicitantul brevetului. Titularul brevetului va fi, de această dată, Întreprinderea de Construcții Hidrotehnice Constanța – I.C.H. Constanța.

Remarcăm faptul că în 1976 este deja Republica Socialistă România⁴, Direcția Generală pentru Metrologie, Standarde și Invenții devine Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie⁵ (CNST), iar Oficiul a devenit Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci (OSIM).

Structura „Brevetul” respectă canoanele actuale, având un capitol special de „Revendicări”, conținând în total patru.

Brevetul are un conținut mult mai elaborat decât predecesorul său, la care era complementar.

La capitolul „Referințe bibliografice”, găsim patru referințe înscrise de autori:

- Brevet, R.S.R., nr. 44 162*
Brevete, Anglia, nr. 683 360 ; 833 920 ; 1 082 290
Brevet, S.U.A., nr. 3091 087
Auslegeschrift⁶, nr. 1 268 553

Cererea a fost examinată de ing. Mircea Georgescu, iar șeful Serviciului examinare era ing. Alexei Bădărău⁷.

⁴ Numele țării a fost schimbat în Republica Socialistă România în 1965.

⁵ Organizarea și funcționarea Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie a fost decisă prin Decret nr. 60/1980. Consiliul va fi desființat în 1990 prin Decretul-Lege nr. 149/1990.

⁶ Cerere de brevet examinată și publicată conform legii din Republica Federală Germania.

⁷ Alexei Bădărău – Autorul a numeroase articole, studii și cărți privitor la Istoria Proprietății Industriale în România, inițiatorul și principalul autor al Istoriei Protecției Proprietății Industriale în România, alături de Nicolae Mihailescu și Petre Ciontu.

Am mai făcut câteva tentative de căutare și în alte baze de date. Prima a fost *DEPATISnet*⁸, baza de date a Oficiului German.

Au rezultat două brevete: DE1268553 și FR1.465.732. Datele bibliografice care însoțesc primul brevet, DE1268553, le-am reprodus în figura 6.

Figura 6.

IND	Criterion	Field	Contents
54	Title	TI	[DE] Betonformstein zum Schutz von Uferanlagen
71/73	Applicant/Owner	PA	MINI TRANSPORTUELEN SI
72	Inventor	IN	ERNST-HERSCHE LATES ; GHEORGHE DRAGOTA ; ILIE PAUN ; ION-TRAIAN PANAITESCU ; MIHAELA ANDREI ; MIHAIL NEGREANU ; HERCEA ULUBEANU ; NICOLAE CALIN
22/96	Application date	AD	08.12.1965
21	Application number	AN	1268553
	Country of application	AC	DE
	Publication date	PUB	16.05.1968
33	Priority data	PBC	RO
31		PRN	na
32		PRD	19641217
51	IPC main class	ICM	
51	IPC secondary class	ICS	
	IPC additional class	ICA	
	IPC index class	ICI	
	MCD main class	MCM	
	MCD secondary class	MCS	E02B 3/12 (2006.01)
	MCD additional class	MCA	
57	Abstract	AB	
	Information on correction	KORRIMP	
56	Cited documents identified in the search	CT	DE000001096291A AT000000237539B US000002909037A US000003091087A
56	Cited documents indicated by the applicant	CT	
56	Cited non-patent literature identified in the	CTNP	

Am reținut din datele bibliografice referirea la cele patru documente de brevet citate, documente de fapt semnalate de examinatorul german în cadrul procesului de examinare.

1. DE1096291A
2. AT237539B
3. US2909037A
4. US3091087A

Unul dintre ele îl regăsim în brevetul complementar RO56171, descris mai sus. Nu putem decât specula pe marginea ideii că, primind forma publicată după examinare la Oficiul German, autorii au cerut, sau au făcut singuri, o documentare mai aprofundată din literatura de brevet disponibilă la OSIM.

Căutând în Google/patents, am găsit următoarele informații (figura 7):

Figura 7.

Brevet citat	Data înregistrării	Data publicării	Solicitant	Titlu
DE 1096291B *	25 Mar 1958	29 Dec 1960	Aldo Lemme	Vorgefertigter Formstein aus Ruettelbeton fuer die Errichtung von Weilerwehren zum Schutz von Seewerken
AT237539B *				Titlu nu este disponibil
US2909037 *	27 Oct 1958	20 Oct 1959	Palmer Robert Q	Component for rubble-mound breakwaters
US3091087 *	10 Nov 1955	28 Mai 1963	Granobolova Etude Appl	Blocks for protecting hydraulic constructions

⁸ DEPATISnet is the database of the German Patent and Trade Mark Office for online searches on patent publications from around the world. It includes the internal DEPATIS electronic document archive of the office

Am reținut faptul că toate documentele citate în *DEPATISnet* se regăsesc citate și în baza *Google*. În plus, am găsit două brevete care, la rândul lor, citează brevetul românesc, de fapt forma germană a acestuia.

Am mai făcut o tentativă căutând în baza Oficiului American de Brevete și nu am găsit niciun document cu Mircea Ulubeanu inventator și solicitant. Nu am mai căutat în Baza *GB* sau *IT* deoarece, cel puțin teoretic, aceste informații se regăsesc în *espacenet*.

Eram pe cale să încheiem căutarea și să tragem concluziile. Ne-am propus, totuși, să verificăm bibliografia citată în al doilea brevet. Eram curioși să înțelegem de unde venea schimbarea de conținut și bănuiam unele legături cu literatura citată.

Și nu mică ne-a fost surpriza când, găsind în *espacenet* brevetul GB1082290 și deschizând-ul, am descoperit cele de mai jos (figura 9):

Figura 9.

Era brevetul RO44162 !!! Se obținuse, deci, brevet și în Marea Britanie. Și de ce nu l-a semnalat *espacenet*?! Pentru simplul motiv că solicitantul era, nici mai mult nici mai puțin decât MINISTERUL TRANSPORTURILOR SI TELECOMUNICATIILOR. În cuprin-

sul cererii depuse la Oficiul Britanic nici urmă de colectivul de inventatori (vezi figura 9).

Încurajați, am continuat căutarea în baza de date a Oficiului Indian⁹, folosindu-ne, de această dată, de denumirea Ministerului ca solicitant sau / și titular și am obținut (figura 10):

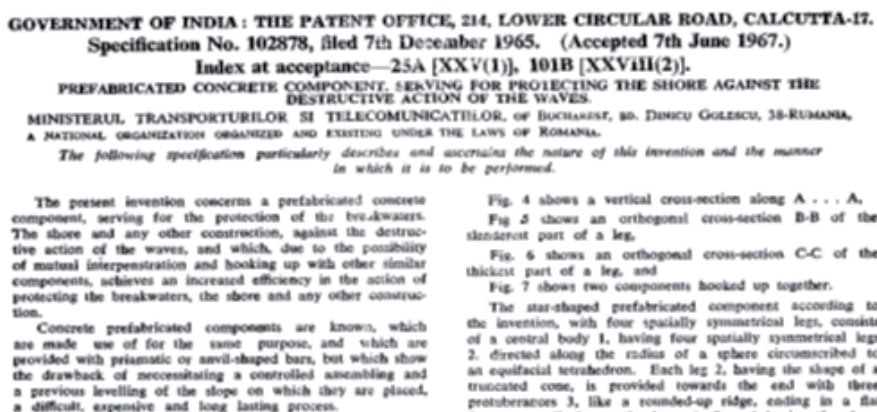
Figura 10.

⁹ Baza de date de brevete a Oficiului de Proprietate Industrială din India - <http://ipindiaonline.gov.in/patentsearch/search/index.aspx>

Data depunerii – 7 Decembrie 1975, dar, și în acest caz, nici urmă de inventatori (figura 11).

Figura 11.

Din păcate, nu am reușit să confirmăm sau să infirmăm existența brevetului în Italia și /sau în Japonia.

Ajunși în acest punct, se desprindeau câteva concluzii:

1. Există un brevet inițial, din 1964 având ca inventatori un colectiv de opt autori.

2. Conform legislației timpului, autorii invenției au primit Certificatul de inventator iar dreptul asupra brevetului a revenit Ministerului Transporturilor, acesta dobândind calitatea de titular de brevet. Probabil că dosarul invenției ar putea oferi substanțial mai multe informații.

3. Brevetarea ulterioară pare să se fi făcut numai în Franța, Republica Federală Germania, Marea Britanie, India; nu am găsit niciun element care să susțină afirmația existenței unei brevetări în Italia sau Japonia așa cum se afirmă în articol.

4. Există un brevet complementar, mult mai elaborat ca descriere, având atât ca solicitanți, cât și ca inventatori numai două persoane din fostul colectiv, în această ordine: ing. Ernest Mircea Lateș și ing. Mircea Ulubeanu. De regulă, ordinea era și este dictată de contribuția fiecăruia la realizarea invenției. Această cerere nu pare să mai fi fost depusă în străinătate.

Rămânea totuși oarecum neclară povestea cu studentul și asistentul. Și, mai mult, ne agasa tota la lipsă de referințe în brevetul inițial. Drept pentru care ne-am întors la cele deja obținute: brevetele

citate de examinatorul german și apoi brevetele citate de inventatori.

Am obținut lista de mai jos:

i: Citate de examinatorul german:

DE1096291A

1. AT237539B
2. US2909037A
3. US3091087

ii: Citate de inventatori în cererea de brevet complementară:

1. Brevet, R.S.R., nr. 44 162
2. Brevete, Anglia, nr. 683 360 ; 833 920; 1082290
3. Brevet, S.U.A., nr. 3091 087
4. Auslegeschrift¹⁰, nr. 1 268 553

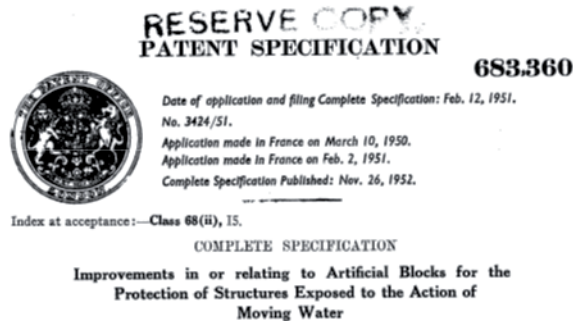
Am eliminat brevetul RO44162, brevetul GB1082290 și DE1268553 și ne-am concentrat pe cele rămase.

Am parcurs mai întâi brevetele citate de inventatori: GB638360, GB833920, US3091087.

Brevetul britanic GB638360 se referă la o cerere franceză compusă, la rândul său, dintr-o cerere inițială depusă în Franța la 10 martie 1950, urmată de o a doua din 2 februarie 1951. Tot pachetul este depus la 12 februarie 1951 la Oficiul Britanic. Cererea este publicată de Oficiul Britanic la 26 noiembrie 1952. Cererea se referă la: **"Improvements in or relating to Artificial Blocks for the Protection of Structures Exposed to the Action of Moving Water"** (figura 12):

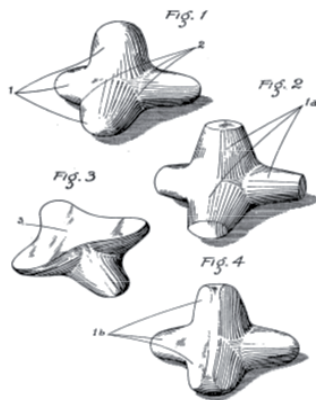
¹⁰ Cerere de brevet examinată și publicată conform legii din Republica Federală Germania.

Figura 12.

Ceea ce atrage atenția este forma piesei de beton folosite:

Figura 13.

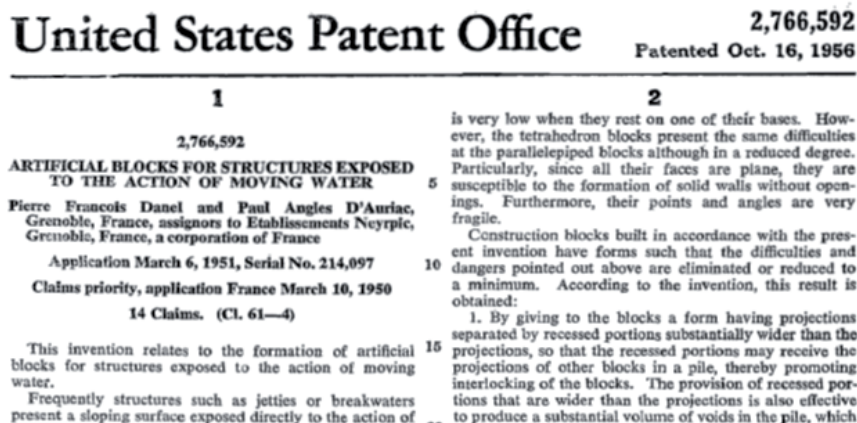

Nici în acest caz nu este citat numele inventatorului (inventatorilor), ci numai cel al titularului brevetului, respectiv firma "ETABLISSEMENTS NEYRPIC, a French Budy Corporate, of Avenue de Beauvert, Grenoble (Isere) France".

Să nu uităm că cererea este depusă în 1950-1951 în Franța. Credem că atât forma, cât și materialul folosit au atras atenția inventatorilor români. Tind să cred că acest brevet este citat cu câțiva ani mai târziu pentru simplul motiv că găsirea lui în Colecția de Brevete din OSIM-ul anului 1960 era cel puțin dificilă.

Cu puțin noroc și revenind la *espacenet*, am găsit cererea de brevet depusă în Statele Unite de către firma franceză, ocazie cu care am putut identifica autorii (figura 14).

Figura 14.

Dar cel mai interesant a fost să găsim referințele bibliografice din dosar și anume:

References Cited in the file of this patent

UNITED STATES PATENTS

US 919,788 Smith Apr. 27, 1909

US 1,716,509 Smith June 11, 1929

US 2,028,794 Matthes Jan. 28, 1936

US 2,164,108 Greulich June 27, 1939

858,076 France of 1940

Căutarea unor soluții de stabilizare a malurilor afectate de valuri se afla în preocupările inventatorilor încă din 1909. Dar poate și mai de demult? Din acest moment, articolul nostru a abandonat simpla cercetare a drumului brevetului românesc și am încercat să construim un microstudiu asupra modului în care, brevetul pentru invenții devine o cale majoră de transfer de cunoștințe tehnice. Totodată, aveam o ocazie specială pentru a susține rolul deosebit al informatizării din ultimele trei decenii în facilitarea exploatării acestei extraordinare resurse de informații.

Înainte de a încheia, alte câteva concluzii:

1. De ce nu am găsit toate brevetările stabilopodului? Pentru că informația primară, cea aflată în documentele de brevet, era, din punctul nostru de vedere și pentru interesul nostru, incompletă.

2. *Espacenet*, ca și alte baze de date, a preluat informația fără a-și face griji pentru reconstituirea INTEGRALĂ a tuturor informațiilor necesare. Concluzia este că *espacenet*, ca și restul bazelor de date, trebuie folosită cu atenție, deoarece are o serie de limite.

3. Literatura citată, mai ales când este vorba despre perioada dinainte de 1970, poate fi o sursă importantă de indicații asupra modului în care carențele de mai sus pot fi compensate, iar cercetarea dusă mai departe.

4. Utilizarea exclusivă a *espacenet*, în pofida zecilor de milioane de documente, nu este suficientă dacă se dorește rigurozitate în documentare.

5. În fine, de mare ajutor a fost literatura non-brevet, chit că sub forma unui articol de ziar, vizând mai curând ineditul decât știința.

(Va urma)

REZUMAT

Stabilopodul – pe urmele unei istorii. În articol este relatată istoria unei invenții deosebite, denumite stabilopod, a evoluției și brevetărilor ulterioare ale acesteia. Autorii au cercetat documentele referitoare la invenția în cauză, aflate în baza de date *espacenet*, concluzionând judicios că *espacenet*, ca și restul bazelor de date, trebuie folosită cu atenție, deoarece are o serie de limite. Literatura citată, mai ales când este vorba despre perioada dinainte de 1970, poate fi o sursă importantă de indicații asupra modului în care carențele existente pot fi compensate, iar cercetarea dusă mai departe.

ABSTRACT

Stabilopode – On the Trail of a Story. In the article is related the story of a peculiar invention called stabilopode, of the evolution and subsequent patenting thereof. The authors examined the documents relating to the invention at issue, in the *espacenet* database, concluding judiciously that *espacenet*, like the rest of the databases, should be used carefully because it has a series of limits. The literature cited, especially when the matter is about the period before 1970, can be an important source of guidance on how existing gaps can be compensated and the research pursued.

РЕФЕРАТ

Стабилопод – по следам одной истории. В статье изложена история особого изобретения под названием стабилопод, его развития и последующего патентования. Авторы изучили относящиеся к данному изобретению документы, найденные в базе данных *Espacenet*, и пришли к умозаключению, что *Espacenet* также как и остальные базы данных следует использовать внимательно, поскольку она имеет некоторые ограничения. Цитируемая литература, особенно, когда речь идет о периоде до 1970 года, может стать важным источником указаний на то, как можно компенсировать существующие недостатки и продолжить дальше исследование.